

TREČIASIS LIETUVOS VYSKUPŲ IR VYSKUPIJŲ VALDYTOJŲ ŽODIS TIKINTIESIEMS

KRIKŠTO JUBILIEJŲ MININT (1987 m. gavéniai)

Brangūs mūsų Tikintieji ir Broliai
Kunigai

Švęsdami Lietuvos Krikšto 600 metų jubiliejų, šiuos 1987 metus esame paskelbę Gyvos krikščioniškos dvasios metais. Ko tuo siekiame? Ogi norime, kad mūsų tikintieji nebūtų tik metrikiniai katalikai, prisimenantys tikėjimą vien jų kūdikių Krikšto ir mirusių artimųjų laidotuvių progomis. Norime, kad mūsų katalikai nebūtų reti svečiai pamaldose, aplankantys bažnyčią tik per Kalėdas, Velykas ir atlaikus. Norime turėti kuo daugiau sąmoningų, gyvų katalikų, kurie ištikimai dalyvautų Bažnyčios gyvenime ir kurių kasdienis asmeninis, šeimos ir darbo gyvenimas būtų gaivinamas tikėjimo ir Dievo malonės. Norime, galiausiai, kad mūsų kunigai ir uolieji katalikai nebūtų sustingę ir užsidarę, bet kūrybingi ir spinduliuojantis aplinkai.

Kad to pasiektume, kviečiame visus atkreipti dėmesį į kai kurias labai svarbias mūsų tikėjimo tiesas ir jomis grįsti savo pažiūras, mintis, elgesį.

1. Mes — Dievo vaikai. Visagalis Dievas sukūrė neaprėpiamą Visatą su milijardais milžiniškų liepsnojančių ir gėstančių kūnų, bet už visą jų didybę Dievui mielesnis žmogus, nemirtingoje sieloje nešiojantis jo būties atspindį, jo paveikslą.

Ir dar daugiau. Begalinės Visatos Kūrėjas panorėjo suteikti mums ne tik prigimtine, bet ir antgamtinę, dievišką gyvybę. Gimdami iš savo tėvų mes tampame žmonių vaikais, o per Krikštą — Dievo vaikais, dieviškosios prigimties dalininkais. Tai padaro mus pašventinanti Dievo dovana — pašvenčiamoji malonė. Ji buvo duota pirmiesiems žmonėms, o kai jie ir jų palikuonys nuodėme tą dieviškąją gyvybę nužudė, Dievas ją atkūrė per savo Amžinąjį Sūnų Jėzų Kristų.

Pasaulį kuriant, užteko vieno Dievo noro — žodžio "Teesie", ir atsirado žvaigždynai ir Žemė su visu savo puošnumu. Atkurti dieviškajai mūsų sielų gyvybei prireikė žmogumi tapusio Dievo Sūnaus mirties.

Dieviškosios gyvybės pradmuo — pašvenčiamoji malonė — dabar suteikiama mums per Krikštą, ir mes su pasitikėjimu tariame: "Tėve mūsų, kuris esi danguje".

Todėl, Brangieji Broliai ir Seserys, didžiukimės, dėkokime, pakelkime galvas. Mūsų tikėjimas — ne tamsuma, o skaidriausia šviesa. Mūsų malda — ne į tuštumą beriami žodžiai, o žavus bendravimas su dangiškuoju Tėvu. Mūsų gyvenimo prasmė — nušviesti žemę dangaus atspindžiais. Mūsų paskirtis — amžinojo Tėvo namai.

2. Sergėkime, ugdykime savyje dieviškąją gyvybę. "Pažink, krikščioni, savo garbingumą ir žemu elgesiu jo neprarask" — ragino tikinčiuosius šv. popiežius Leonas Didysis.

Žmonijos istorijos pradžioje ką tik gautą dieviškąją gyvybę nužudė pirmųjų tėvų nuodėmė, jų neklusnumas Kūrėjui. Ir dabar mūsų dieviškoji gyvybė žūva per kiekvieną sunkią nuodėmę. Tai mūsų tragedija, kurią Tautos dainius eilėmis apraudojo: "Ir kūno silpnybė, ir žemės puikybė, ir pragaro juodo dvasia į prapultį stumia žmonijos daugumą ir žudo galybę tamsia..."

Iš širdies šaukiame Jums, Broliai Seserys: šiais Gyvos Krikščioniškos Dvasios metais išmokime branginti savo sielų dieviškąją gyvybę. Nelaikykime nuodėmės — mažmožiu, nors ji taptų ir madinaga. Priešinkimės kiekvienai sunkiai nuo-

dėmei, o ypač toms, kurios grąšo visokeriopa pražūtimi tautai ir visuomenei. Tai girtavimas, alkoholizmas ir dar baisesnė už jį narkomanija; tai negimusių kūdikių žudymas ir dirbtinis šeimų gausėjimo ribojimas; santuokinės neištikimybės ir visoks palaidumas; tai dvasinių vertybių užmiršimas ir pasinėrimas į medžiaginę gerovę; tai neapykanta, pavydas, vienas kito skandinimas; tai gamtinės aplinkos niekojimas, žmonių ir visuomenės turto grobstymas bei naikinimas.

Mūsų sielų dvasinei gyvybei grėšia ir tiesioginis krikščioniškųjų vertybių nebranginimas; religinių pareigų apleidimas dėl nerūpestingumo ar pramogų, turto, kaupimo ar karjeros sumetimais; tai ir ne sirūpinimas savo vaikų religiniu auklėjimu, savo pačių religine savišvieta; tai kunigų ir tikinčiųjų vienybės skaldymas į tarinėjimais, smerkimais, šmeižtais; tai nusiminimas, šventos vilties ir meilės netekimas, tikėjimo išsižadėjimas ar praradimas.

Brangieji. Per šią gavėnią stropesniu darbu ir malda, Kryžiaus kelio bei Graudžių verksmų pamaldomis atsiprašykime Viešpatį Dievą už savo ir tautiečių nuodėmes, ypač už Dievo ir artimo meilės trūkumą. Velykinę išpažintį atlikime su rimtu pasiryžimu taisyti gyvenimą.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS BAŽNYČIA PITTSTON'E JAV-bėse

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz.3,50
I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
I tolimus kraštus: 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz.300,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz.15,00
Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz.200,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz.500,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz.15,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

3. Tegul klesti dieviskoji gyvybe, tegul duoda vaisius. Mūsų fizinei gyvybei palaikyti reikia tyro oro — dieviškajai, dvasinei gyvybei reikia maldos, susimastymo. Gyvos Krikščioniškos dvasios metais išmokime melstis kūrybingai, savo mintimis ir širdimi, o meldamiesi kasdien aukokime Dievui save ir savuosius, savo darbą, džiaugsmą ir skausmą.

Fizinei gyvybei palaikyti ir ugdyti reikia tinkamo maisto, o dieviškajai gyvybei stiprinti reikia dieviško maisto — šventosios Komunijos. Gyvos krikščioniškos dvasios metais kviečiame prie Dievo stalo tikinčiuosius, ilgą laiką ar dar niekad Komunijos nepriėmusius.

Mūsų sielai reikia ir minties peno; jo gausime skaitydami Šventąjį Raštą arba klausydamiesi jo skaitymo ar aiškinimo šv. Mišių Žodžio liturgijoje. Šventosios Mišios — tai mūsų gyvas susitikimas su Kristaus žodžiu ir Kristaus auka. Labai jas branginkime. Kas myli Mišias, išsaugo tikėjimą ir išmoksta gyventi su Dievu.

Mūsų kaip Dievo vaikų, veikla į aplinką — tai įvairiausi geri darbai, įkvėpti meilės žmonėms. Užuojauta, padarimas, kuklus įspėjimas, našų pasidalijimas, rūpinimasis, kad ne tik man būtų gera. Dosni širdis, dosni ranka, drąsa stoti už tiesą bei nuskriaustuosius, už padorumą ir žmoniškumą, už taiką su visais geros valios žmonėmis. O pirmiausia — kunigų ir tikinčiųjų vienybė, "kad tarpusavio meilė būtų tvirtesnis gyvenimo dėsnis už bet kurį kitą dėsnį" (St. Šalkauskis).

.x.x.x.x.x

Šį laišką Mieliems Lietuvos Tikintiesiems ir Kunigams baigdami, norime pareikšti savo džiaugsmą dėl daugelio gražių mūsų religinio gyvenimo apraiškų, ir viltį, jog jų dar pagausės...

Džiaugiamės, kad daugėja subrendusių ir jaunų žmonių, aiškiai ir gražiai išpažįstančių savo šventąjį tikėjimą, kad nemaža pavėlavusiųjų ateina prie Krikšto, Sutvirtinimo, Santuokos, Atgailos ir Švenčiausiojo Sakramento; nuoširdžiai, maldingai ir gausiai lankomos Dievo Motinos šventovės; kad daug yra pamaldžių, darbščių kunigų ir įvairiais būdais padėti pasirengusiųjų tikinčiųjų. Ypatingą paguodą mums, Bažnyčios vadovams, teikia ir gražias viltis žadina sąmoningos, doros ir vieningos jaunos katalikiškos šeimos. Visiems geriesiems mūsų žmonėms ir jų šeimoms Lietuvos Krikšto jubiliejaus proga reiškiamė didelę meilę bei dėkingumą ir gražiausius linkėjimus.

Visagalio Dievo malonė ir ramybė teisaugo ir teugdo visų mūsų širdis ir mintis bei darbus Jėzuje Kristuje. (Plg. Fil 4,7).

Lietuvos Vyskupai
ir Vyskupijų Valdytojai

BANDOMA PALAUŽTI KUN. SIGITĄ TAMKEVIČIŲ

Šiomis dienomis, kai Sovietų Sąjungoj suteikė amnestiją eilei politinių kalinių, Lietuvos Informacijos Centras sužinojo, kad kun. Sigitas Tamkevičius buvo atgabentas į Vilnių praeitų metų gale ir saugumo spaudžiamas prisipažinti kaltu.

Kun. Tamkevičius, kurį atvežė į Vilnių aprengtą civiliniais rūbais, bent du kartus atsakė, saugumui reikalaujant, apgailėti savo "anti-tarybinę" veiklą. Kadangi jis neskaitė padaręs nusikaltimą, jį kaip kalinį, kalinio uniformoj, sugražino į tą patį Permės lagerį, net į tą pačią lovą.

Šio įvykio šviesoje, prieš areštą kun. Tamkevičiaus parašytas dvasinis testamentas pasidaro dar reikšmingesnis ir įžvalgas:

"Vis dažniau girdžiu grąšinimus, kad būsiu suimtas. Tikiu, kad saugumo grasi-

nimai gali tapti tikrovė.

Galbūt saugumo organai mane prievartaus, kaip provoslavų šventiką Dimitrijų DUDKO, kad apgailėčiau savo veiklą, kaip nusikaltimą prieš valdžią ir žmones. Kas gali iš anksto užgarantuoti, kad pajėgs atsispirti prieš visas saugumo žinioje esančias priemones ir nepaluš. Gulago pragare palūžo tūkstančiai. Todėl šiuo metu, kai esu laisvas, noriu pasakyti sava: jį credo.

Nelaisvėje nuolat maldausiu Viešpatį, už Bažnyčios laisvę ir pagrindines žmogaus teises. Netikėkite, kai valstybinio ateizmo propagandistai sakys, kad ši veikla esanti politika. Tai ne politika, bet mūsų gyvybinis reikalas... O jei politika, tai Bažnyčios politika, Popiežiaus politika".

49 m. amžiaus kun. Tamkevičius nuo 1983 m. atlieka 10 m. bausmę už primes tus kaltinimus, tarp kurių buvo: Tikinčiųjų Teisėms Ginti Katalikų Komiteto organizavimas, jo dokumentų rašymas ir jų perdavimas į užsienį bei į "LKB Kroniką" apie 15 skirtingose vietose ir įvairiomis progomis pasakyti inkriminuojančio turinio pamokslai, grupinis vaikų mokymas, Vėlinių procesijos į kapines organizavimas, kalinių šelpimas, 1982 m. Kalėdų švenčių metu suruošimas eglutės, ir t.t.

KNA vokiečių katalikų agentūra pranešė, kad kun. Sigitas Tamkevičius tuo pačiu laiku buvo apklaussinėjamas Kaune ryšium su Algirdo Patacko byla. Nors Patackas buvo suimtas 1986 liepos 29 Kaune už "anti-sovietinį šmeižtą", atrodo, kad jis dabar kaltinamas pagal sunkesnę "anti-sovietinės agitacijos ir propagandos" straipsnį. Anot KNA prokuratūra stengiasi surišti Patacką su LKB Kronikos leidimu. Ir bijomasi, kad ryšium su tuo, Tamkevičiui grėsia naujos bylos iškėlimas.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Angela Joteikaitė LESČINSKAS Cz.320,00
Adilson PUODŽIŪNAS Cz.200,00
Filomena ČERNIAUSKIENĖ 200,00
Jonas GRIGAS Cz.500,00
Ona STOPHA Cz.300,00
Ana STANKŪNAS Cz.200,00
Jonas Ernestas PETRAITIS Cz.250,00
Aleksandras KRIŠYS Cz.200,00
Eduardo JAKŠTYS Cz.300,00
Stasys GERVETAUSKAS Cz.200,00
Petras NARBUTIS Cz.200,00
Algirdas BAUŽYS Cz1.000,00
Antanas STROLE Cz.200,00

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas,104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGÍOES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

KRIKŠČIONYBĖS JUBILIEJAUS VEDAMOJI MINTIS

Lietuvių tauta, dėkodama Dievui už Jo suteiktą malonę, šventu krikštu įsijungusi į krikščioniškų tautų tarpą, sovietų okupuotoje Lietuvoje ir išėivijoje 1987 metais švenčia krikščionybės 600 metų sukaktį, kuria siekiama:

1. IŠKELTI KRIKŠČIONYBĘ kaip didžiąją dvasinę vertybę, jos lemiamą vaidmenį lietuvių tautos istorijoje, jos įtaką tautos kultūrai, mokslui doriniam gyvenimui bei jos tapimą didžiąja tautos atrama sutemų laikotarpiais;

2. ŽADINTI DVASINĮ ATSAUKIMĄ, pagilinti savo krikščioniškąjį tikėjimą, sustiprinti lietuvių dvasines pajėgas;

3. PUOSELĖTI GLAUDESNEJUNG-
TĮ su Lietuvos tikinčiais, kovojančiais už savo krikščioniškąjį tikėjimą bei laisvę; atkreipti laisvojo pasaulio dėmesį į jų būklę; didesne moraline pagalba stiprinti Lietuvos Bažnyčios ir lietuvių tautos viltį

BAIGĖSI ARKIVYSK. L. POVILONIO VIZITAS ROMOJE

Lietuvos vyskupų konferencijos pirmojo arkivyskupo Liudo Povilonio pavarinis vizitas Romoje jau baigėsi. Jis atskirai susitiko su Vatikano Valstybės sekretorium kardinolu Casaroli ir su Bažnyčios viešųjų reikalų tarybos sekretorium arkivyskupu Achille Silvestrini. Pasikalbėjimuose su šiais artimiausiais popiežiaus Jono Pauliaus II bendradarbiais arkivyskupas Povilonis aptarė svarbiausius Lietuvos katalikų bendruomenės reikalus bei problemas, painformavo apie vykstančius pasirengimus Lietuvos krikščionių 600 metų jubiliejaus minėjimams, rūpinantis, kad jie atneštų kuo daugiausia dvasinės naudos. Arkivyskupas Liudas Povilonis, po 3 savaičių vizito Romoje, grįžo atgal į Lietuvą.

MEDITACIJOS

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

TIKIU DIEVĄ: – TĖVĄ,
VISAGALĮ,
DANGAUS IR ŽEMĖS SUTVĖRĖJĄ.

□ II – Mūsų vaikai visi – ne mūsų:
per daug jie savarankiški ir minta
daug kuo, ką pasiūlo ne visada gero linkintys,
ir klauso apžavais ataustų skambių žodžių,
ir bėga tolyn, negailestingai laužydami visa,
ką norėjom, kad jie padarytų.
O Jėzus – tikrai DIEVO SŪNUS,
ir tokiuo tikru Dievo sūnum
nebuvom, nesam ir nebūsime mes nė vienas.

Mokydami, kaltindami, net prakeikdami savus vaikus,
mes darėm tą patį, ką jie dabar pakartoja:
galvojom – gal Dievas nemato ir nesužinos,
miražas mums buvo saldesnis už tikrąją padėtį,
pagunda – gražesnė už pareigą būti tiesiam,
nors ateiti pas Dievą reikės visiems, kai Jis pats pasišauks –
mirties valanda, kai kitos išeities ir kito kelio nebus...

O kai mes būnam vaikai Dievui,
tai mūsų VIEŠPATS – vienas Jėzus,
ir Viešpaties kito mums nėra ir būti negali.
Nes visi kiti – tokių pačių ydų pilni ir klystantys,
visi mumis tunka ir mūsų pečiais remias,
visi galingi, kol jų pačių piktumas
ar Viešpaties Dievo teisybė jų nesutraiško.
Visi – tik įrankiai dovanas dalijančio
ar rykšte pasaulį plakančio Dievo rankose.

TIKIU: JĖZŪ KRISTŪ, VIENINTELĖJO SŪNŪ,
MŪSŲ VIEŠPATI!

□ III – Viskas prasideda iš Dievo. Jisai – Pati Pradžia.
Nėra Blogio šaltinių, nėra kuriančio Demono.
Tik viskas iš Dievo tolsta tolyn
ir ne visada tiesiai, ne visad – aukštyn.
Šitaip atsiranda Blogis ir dabar
jau teršia upelius ir jūras,
nuodija gyvenimą ir duoną,
griauna ir žudo, atima ir barsto,
suardo vakaro ramybę, neduoda pasilsėti naktį,
drebėti priverčia iš ankstyvo ryto.
Negali gyventi Blogis danguje,
negali gyventi patsai savyje,
todėl gyvena žmonių širdyse ir rankose
(nekaltinkim laukinių žvėrių: jie ginasi arba medžioja.),
kai ten susikuria tolimas nuo Dievo pragaras.

Ne vieną kartą atrodė, kad Blogis viešpatauja visur,
kad nėra jėgos, kuri tą kloaką užtvenktų...
Verdančio ugnikalnio lavina ir nesustabdomu puvimu viduje,
kirviu iš šaknų kertančiu ir kinivarpom graužiančiom pamažu,
piktu, viską edančiu vėžiu ir dulkėm paverčiančiu grybu –
visa naikina, į mieką paverčia
iš Nieko atėjęs plačiai kerojantis Blogis...

Bet buvo tokia diena,
kai pradėjo VĖL KURIANTI Dievo Dvasia.
kai pradėjo tyras kaip šaltinio vanduo žmogus – MARIJA.

TIKIU: JĖZUS PRASIDĖJO IŠ ŠVENTOSIOS DVASIOS,
GIMĖ IŠ MERGELĖS MARIJOS.

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METŲ

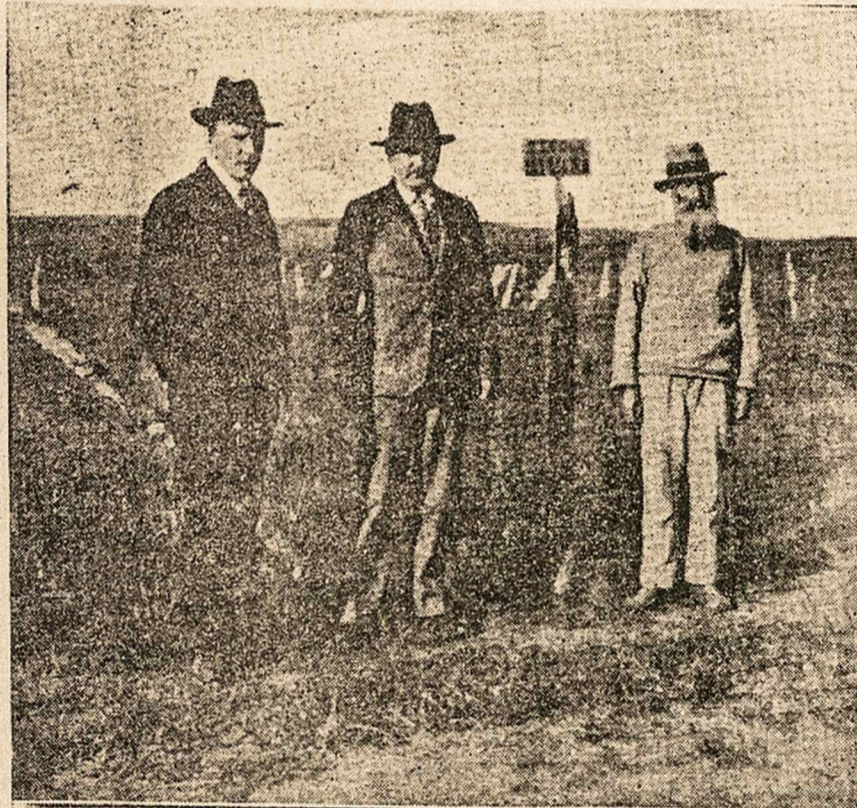
Lietuvių Emigracijos Brazilijon
— Šešiasdešimtmečiui Paminėti —

60 METŲ BRAZILIJOJ

Pradžia Nr. 29 (1968) — 1986 m.
Tąša iš Nr. 5 (1989)

Kelias į Pastovų Gyvenimą

Kaip ir kitų tautų ateiviams, taip pat panašiai ir lietuviams, pirmieji 2-3 dešimtmečiai emigracinio gyvenimo Brazilijoje buvo labai skurdūs. Visiškai be nieko savo gyvenimą pradėję svetimose šalyse, nepalūžo, bet tvirtais žingsniais ėjo pasirinktu keliu prie užsibrėžto tikslo, nuveikdamas dvasines ir medžiagines kelias sutiktas negeroves. Lietuvis žinojo, kad į pagalbą jam niekas neatėis ir rankos neišties, nes panašiai kaip Kristijono Donelaičio "Metų" būriui (Prūsijos valstiečiui) — "Dievas aukštai, o ciesa toli", — tad ir nebuvo galimybių kam nors pasiskųsti bei pagalbos prašyti, savo sielos troškimus atverti.

VILA BELA 1929-tais metais, konsulas P. Mačiulis (iš kairės), apžiūri dovanai gautą žemės sklypą, lietuvių mokyklai. Greta svečias iš Lietuvos, J. Kiaunė. Savininko iškelta lentelė plikoje žemėje su užrašu "Escola Lithuana", daug lietuvių, pasikatinę pirkti žemės sklypus.

Savų profesionalų tame laikotarpy lietuviams dar neturėjo. Po sunkių, svetur pradėto kelio, darbo ir nedarbo, metų, buvo per trumpas laikas ir nespėjo lietuviams savo priaugančios kartos, vaikų, išauklėti.

VILA BELA 1932-tais metais. Neapgyventame São Paulo priemestyje, ant dovanotos žemės sklypo, lietuvių emigrantų pastangomis ir Lietuvos žmonių parama, šaugo puikūs mokyklos rūmai. Čia mokėsi tūkstančiai lietuviukų; čia rinkdavosi jaunimas žaidimams; čia lankėsi apylinkių lietuviai minėti tautines šventes; čia buvo įsteigta lietuviams melstis pirmoji šventovė — koplyčia. Rūmai pavadinti didžiojo Lietuvos kunigaikščio Vytauto vardu. Šiandieną, po 60 metų, pastatas nebetarnauja lietuviams, jis perleistas naudotis vietos prekybos įmonei.

U ir atvesti į gyvenimą lietuvių tarnybon. Nors lietuviškos mokyklos jau veikė, bet vaikai baigę jas, ar viešasias valdžios mokyklas, neturėjo galimybių, platesnio šviesos žiburio sekti, — ėjo fizinio darbo dirbti. Mat, reikėjo tėvams padėti uždirbti duoną ir užpirkto sklypelio žemės rątas mokėti, arba saugoti namus, nes darban išeidavo ir tėvas ir motina. Ligoje arba kokiam kitam reikalui esant, kur buvo būtina profesionalo pagalba, lietuviai kreipdavosi pas tuos, su kuriais galėdavo susikalbėti ir išsiaiškinti savuosius reikalus. O tokie buvo Pirmojo karo pabėgėliai rusai ir žydų tautybės emigrantai, kurie skelbdavosi lietuviškuose laikraščiuose, pabrėždami, jog susikalbama lietuviškai".

Prieš Antrąjį karą ir tuoj po jo, pradėjo stabilizuotis lietuvių ekonominis būvis ir nuo tada prasidėjo formuotis kolonijoje lietuviškasis inteligentų sluoksnis. Šiandieną, po 60 metų gyvenimo Brazilijoje, vargiai rasime lietuvių šeimą, kuri neturėtų bėti kokios srities mokslą baigusį vaiką, arba neleistų jo mokytis. Mūsų džiaugsmui ir pasididžiavimui, po sunkaus blaškymasi po svetimą dangum, jau turime lietuvių kilmės gydytojų, tei-

sininkų, inžinierių, agronomų, žurnalistų, mokytojų, ekonomistų ir kitokių laisvų profesijų jaunuolių, dirbančių savo profesijoje, arba valdžios įstaigų tarnyboje. Nestinga taip pat ir pramonėse bei prekybos savininkų arba tos srities direktorių bei vedėjų.

Baigusią ir tęsiančią kokios nors specialybės mokslą jaunuolių eilės didėja. Kiekvienus metus universitetai išleidžia įvairių mokslo šakų profesionalų. Ekonominis ir intelektualinis pajėgumas radikaliai pakeitė senąjį lietuvių kolonijos veidą. Jau negalima šiandieną sakyti ir skųstis, kad lietuviai tamsūs ir neapsišvietę, skęsta dvasiniame ir medžiaginiame skurde. Galėtume reikšti abejones, skųstis ir apgailėstauti tuo, kad atsiektų ji pažanga, augantis kolonijoje šviesus protas, tolsta nuo tautinio jausmo, lietuviškumo ir greitai pasiduoda asimiliacijos bangai. Juo daugiau lietuvių ekonominės ir intelektualinės pajėgos stiprėja, tuo mažiau atsparumo parodoma prieš nutautėjimo blogį.

Normalėjant Brazilijos ekonominiai padėčiai, augo ir lietuvių skaičius miestuose. Jaunoji karta išaugusi fazendoje, jau nesitenkino vien tik jungą traukian-

RESTORANAS

VITUS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 • Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

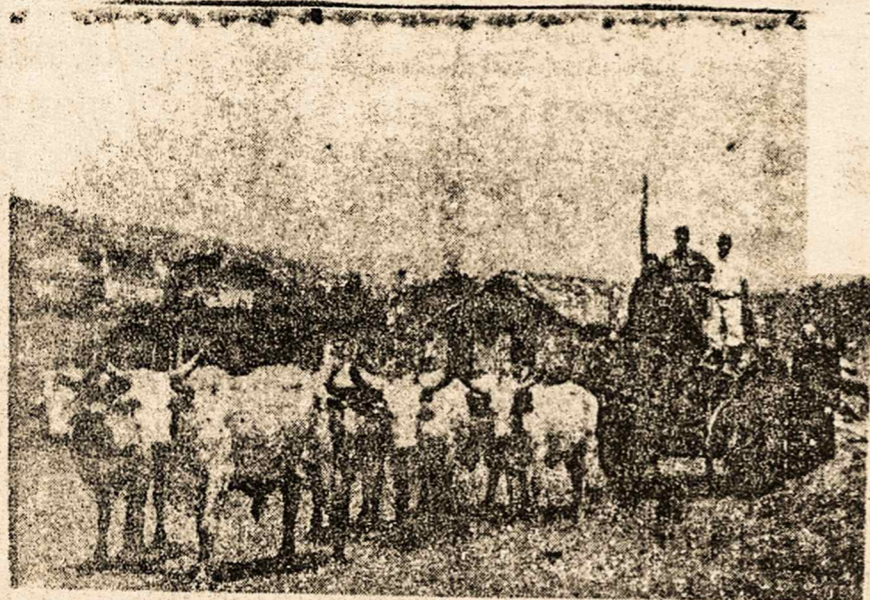
CHOPPERÍA

ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS

RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO

Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

Barrão de Antonina žemės ūkio kolonijos lietuviai išlydi juos aplankiusius svečius, prel. B. Ragažinską ir prel. Al. Armimą, tradicine susisiekimo priemone jaučiais.

čius jaučius matyti ir juos šerti. Ją, jaunuomenę traukė nauji horizontai, begimstančios naujovės, kurios suteikia žmogui šviesesnį, vairesnį ir tobulesnį gyvenimą. Mieste plėtėsi ir stiprėjo savitarpiniai santykiai su žmonėmis, didėjo pažintys, o kartu gimė ir augo naujos aspiracijos. Lietuviai, santykiudami su kitų tautų ateiviais, suprato, kad jiems trūksta, kaip racionaliai būtybei, visuomeniškai jungtis į vieno tikslo siekiančią bendriją ar jos padalinį. Gyvenime taip jau būna, kad grupėje atsiranda išvalgesnių, toliau numatančių įvykių eigą. Atsirado asmenų, kurie pastebėjo, kad taip tęstis negali, pasklidę lietuviai turi jungtis ir sudaryti bendrą lietuviškos visuomenės vienetą būdingiems tikslams siekti, kad pajustų, jog jisai nesąs vienas, greta ir kiti su juo eina. Prasidėjo formotis visuomeninės grupės, kurias rišo vienoji siekimai, bendras reikalas. Pasklidusiame emigrantų masės mišinyje, atsirado apdairesnių, kurie ėmėsi vadovavimo vaidmens. Dėka tokių asmenų, prasidėjo reikštis ir įvairiomis kryptimis judėti visuomeninis lietuvių gyvenimas. Iš kilo visokiausi sumanymai, įvairios mintys, — spaudos, mokyklos, organizacijų, bažnyčios ir kiti kolonijos reikalai. Visa tai buvo svarstoma ir nutarimai vykdomi Luz parke (Jardim da Luz). Net griežtos peticijos pasiuntimas Kauno vyriausybei konsulato reikalui, gimė Parko palmių pavėsyje.

Bus daugiau.

TAIP KŪRĖSI NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

Ištrauka iš Petro Rusecko knygos "Lietuva didžiąjame kare", kur A. Nezabitauskis aprašo įvykius Žemaitijoje

Okupacija žemaičių nepajėgė visiškai parblokti nei medžiagiškai nei dvasiškai Okupacijai besibaigiant, man teko su savo broliais, Stasiu ir Liudu, vykti tęsti mokslo į jau lietuvišką privačią Skuodo gimnaziją. Tai gimnazijai dar vokiečių okupacijos metu įsikurti nepaprastai daug yra nusipelnęs Skuodo parapijos klebonas ir dekanas kun. Pr. Žadeikis. Gimnazija iš pat karto pajėgė suspiesti visai nemažą žemaičių ūkininkų vaikų būrelį ir mokytojų, kurie dėjo pagrindus mūsų lietuviškai vidurinei mokyklai; manyje jie paliko gerą atminimą.

Kadangi dienos buvo neramios ir neįjaukios, tai ir pats mokslas karo sąlygoje negalėjo tinkamai vykti. Vokiečiai dažnai darydavo visokių kliūčių, dėl kurių su vokiečių įstaigomis kun. Žadeikiui ypačiai sunkiai tekdavo kovoti. Tuos savo vargus rūpesčius ir didelį pasišventimą kun. Žadeikis yra gražiai aprašęs savo atsiminimuose. Žemaičių kraštas turėjo pergyventi tartum antrąją okupaciją. Ta antroji okupacija nebuvo nė kiek lengvesnė už pirmąją. Tai buvo demoralizuotų vokiečių armijos grįžtančių dalinių plėšimas ir saivaliavimas. Tiesa, ši okupacija buvo trumpesnė, tačiau jai skaudesnė, kad gyventojams teko turėti reikalą su visai palaidais vokiečių kariuomenės būriais, kurie bejautė jokios atsakomybės, nei drausmės. Žemaičių kraštas nuo šios okupacijos būtų dar labiau nukentėjęs, jei ne mūsų besioorganizuojančios vyriausybės pastangos šiai baisiai b.uklei pašalinti.

Kaip ir visoje mūsų nepriklausomybės kovoje, taip ir čia pats sprendžiamasis veiksnys buvo mūsų kariuomenės organizavimas. Mūsų jaunoji kariuomenė pačius pirmuosius savanorius gavo iš mūsų kūrėjų tik įsikūrusios mokyklos. Labai gerai atsimenu, kaip Skuodo gimnazijos sienoje pasirodė pirmieji atsisaukimai, ragina

moksleivius eiti į savo kariuomenę savanoriais. Buvo atvažiuosiu ir kalbėtoju. Šie visi raginimai mūsų moksleivijoje buvo labai nuosirdžiai ir karštai sutikti. Nebepamenu, kiek iš Skuodo gimnazijos įstojo savanoriais, tačiau su dideliu pasididžiavimu ir pagarba atsimenu ilgoje savanorių eilėje pačius pirmuosius savo a.a. brolių Stasį, Domą Jurkų, dabar Telšių banko buhalterį, ir daug kitų. Po šio savanorių šaukimo Skuodo gimnazija gerokai aptuštėjo. Su ašaromis akyse išlydėjome savo vyresnius bičiulius į Lietuvos laisvės kovos darbą.

Pastaba. Tai vyko 1919 m. sausio mėn. Skuode. Domas Jurkus dabar gyvenantis Kanadoje įstojo 1919 m. sausio 7 d. į karininko Povilo Plechavičiaus organizuojamą pirmą žemaičių savanorių būrį. D.J.

Halina Mošinskienė

NEIŠEIK BROLI IŠ TROBOS

"Skrandos neužsidėjęs — vasario vėjai šalti nuo Maskvos, lediniai šalti vėjai".

Kalbino sesė brolių jauniausį, bet jis išėjo.

"Tėvynė šaukia laisvės Sudiev, sesute..." šūktelėjo.

Išėjo broliai laisvės ginti vargiai sugrįžo į trobą seną Trobos neberado, tik stūksantį kamina, degesiu krūvą šikšnosparnių plazdenime.

Sugrįžo. Į griaučius motinos Lietuvos. Bet meilės kupina širdimi, nejausdami nuovargio rankos, jie atstatė degesiu griaučius viltimi.

Kad Lietuva ir vėl gyvuos — dar šviesesnė, kaip jiems išėjus. Nebaisūs jau vasario vėjai iš Maskvos. Nebaisūs jokie kiti vėjai.

Ir pražydo Lietuva laisvėje skaisčiais bijūnais puošni — Kai skubėjo palaukėmis žingsneliais jaunučiai ir seni,

Kad bendru šūkiu skambėtų erdvė Vasario 16-tosios pagerbime.

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

L.K.BENDRUOMENĖS CHORO KONCERTAS 1980

DAUG DAUG DAINELIŲ
Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ — Senų ir naujų dainų rinkinys

GEGUŽINĖ — Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai

ŽAVINGOS NAKTYS — Visų mėgiama šokių muzika

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Juatindiba 28 — Pque da Moóca — Fone 273-0338

BAZAR SVEIKAS

Abrimos uma lojinha de presentes, papalaria, artigos lituanos e religiosos. Venham conhecer-nos.

Muito gratas

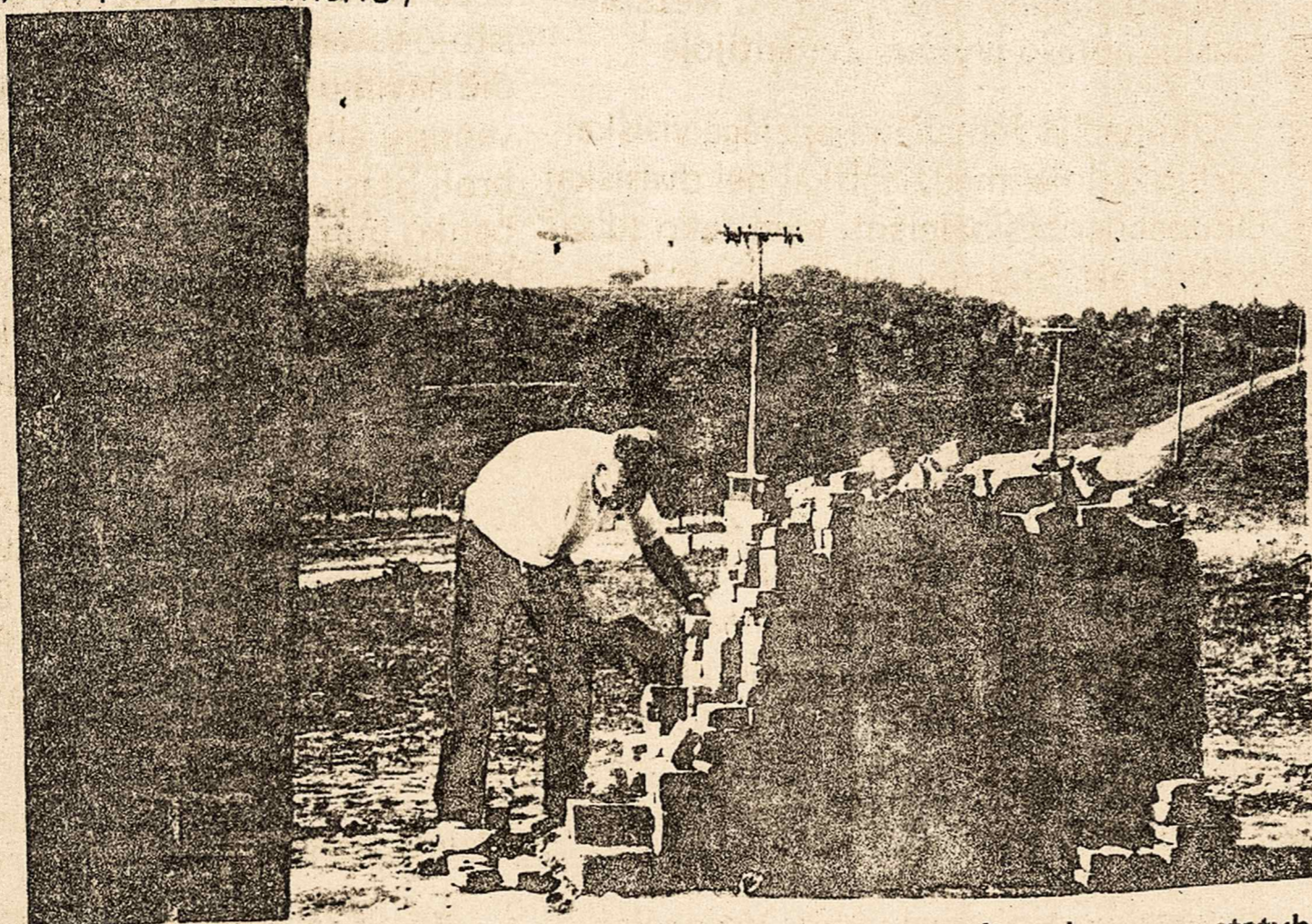
Ivany — Ana Beatriz — Silvia — Emilia

RUA DAS ROSEIRAS, Nº 411
VILA BELA

LITUANIKOS DEŠIMTMETIS

Kun. J. Šeškevičius

(Tąsa iš praeito numerio)

Šio straipsnio autorius daug asmeniškai savo ranku darbu prisidėjo prie pormu statybu.

Nuotr p. Ruksys

Adv. Algirdas Sliesoraitis (tada jis buvo labai arti lietuviškų reikalų), sugalvojo tokią istoriją: "Kai Dédé Juozas pradėjo kalbėti, kad pirkim 10 alkierių, idėja man atrodė visai kvaila, bet aš balsavau už pirkimą, galvodamas, dabar nepriksim 10, tai kitą kartą jis norės pirkti 100".

Lapkričio 15 dieną, pasinaudojant "feriadu", nuvažiavo dvi kombi ir kelios lengvos mašinos tautiečių, vietos apžiūrėti. Nuomonės buvo labai skirtingos: "Vieta be medžių", "Ant tokio kalno, ką čia beveiksi", "Vandens per mažai" ir t.t. Bendrai paėmus, apsilankymo rezultatai nebuvo per daug džiugūs. Kai kam pradėjo atrodyti, kad paties pirkimo reikia atsisakyti. Man pasirodė, kad reikia elgtis pagal žemaitišką priežodį: "Kas kriok, tegul kriok, o mu du bobut važiuojam"; Pasitaręs su Tatarūnu, paskelbiau, kad čia laukuose klausimo neišspręsim. Visi, kurie domisi stovyklavietės įsigijimu, tesusirenka pirmadienį į kleboniją. Dalis apžiūrėjusių atėjo, dar vieną kitą pasisekė asmeniškai sugundyti, taip susirinko gražus būrelis. Išsiaiškinus kaip būtų tvarkoma, stovykla, kiek kainuotų sklypai, kaip būtų daromi nuosavybės dokumentai ir kitus klausimus, Dr. Vincas Tubelis pirmas pasakė: "Aš perku tris sklypus".

Man atrodo, tas pakėlė entuziazmą. Tuo labiau, kad Tūbelis yra advokatas,

ir kiti vienas po kito pradėjo sakyti: aš perku vieną, aš du ir t.t. Taip, kad pirmą vakarą buvo parduota arti 20 sklypų. Pirkėjai pirko sklypus pirmiau, negu mes nupirkome žemę. A. A. Aleksas Vinkšnaitis (vienas iš pirmųjų pirkėjų, sakydavo: mes pasitikėjom kunigo sutanai-batinai).

Visa nuosavybė kainavo 900.000,00 kruzeirų. Sklypas kainavo 20.000,00. Dauguma įmokėjo 10, likusiuosius po tūkstantį kas mėnesį. Bet patys pirkėjai

nutarė, kad mokės ne dešimts, bet vie-nuolika mėnesių, kad būtų šiočia tokia "correção monetária". Kongreso likutis buvo pervestas Brazilijos Lietuvių Bendruomenei. Šv. Juozapo Bendruomenė įmokėjo savo dalį ir piemieji sklypininkų įnašai sudarė reikalingus rankpinigius (entrada). Žemė buvo nupirkta ir 1976 metais gruodžio mėnesio 16 dieną pas notarą (I Tabelião de Atibaia) buvo padaryti pirkimo dokumentai. Taip buvo įvykdyta sena svajonė turėti savo stovyklavietę.

Pirmas pastatas, neskaitant pastogės medžiagai padėti, Lituanikoje buvo senelių kaimo namukas. Antrasis Piknikų namai. (Dabar šie namai priklauso Brazilijos Lietuvių Bendruomenei, Šv. Juozapo Bendruomenė perleido savo dalį). Piknikų namą pastačius, Lituanika buvo iškilmingai atidaryta, dalyvaujant dideliame rekordiniam lietuvių skaičiui. Buvo kas priskaitė 1.200 dalyvių. Iš sklypininkų pirmą namą (arba, kaip jis pats mėgdavo sakyti – bakužę, pasistatydino a.a. A. Vinkšnaitis). Iš bendruomenių pastatų trečiasis buvo Svečių namas.

(bus daugiau)

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Aldona VALAVIČIŪTĖ	Cz.300,00
Viktoria Z.ZINAVIČIUS	Cz.100,00
Elena VIDMANTIENĖ	Cz.200,00
Algirdas ŠUKYS	Cz.250,00
Magdalena VINKŠNAITIENĖ	200,00
Otto-Aušra SIMKEVIČIUS	Cz.5.000,00
Veronika PUNDZEVIČIENĖ	100,00

Kyla pirmosius Lituanikos statybos: svečių namau. Čia žmonės gali išsinuomoti kambari savaitaliui ar ilgesniam laikui.

Nuotr. P. Ruksys

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATA ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

ŠV. KAZIMIERO MIRTIS

1484 metų kovo ketvirtą dieną Gardino pilies koplyčioje anksti rytą, išklauses, kaip visada šv. Mišias ir priėmęs Komuniją, šv. Kazimieras suknubo į vyskupo Jono Žeževskio rankas. Lenku rašytoja Antonina Domanska taip aprašo šv. Kazimiero mirtį:

Atneštas lektikoje, su didžiausiu pasigėrėjimu įsmeigė akis į altoriaus paveikslą, į Angelių Karalienės veidą, kartodamas: "Omni die dic Mariae". Per evangeliją paprašė pastatyti, klausėsi Kristaus žodžių nuleista galva. Per pakylėjimą parpuolė ant abiejų kelių, gydytojų ir dvariškių keliamas, su liūdnu priekaištu pažvelgė į juos ir tarė: "Kodėl esate tokie įkyrūs ir mane varginate, kai mano Viešpats nužengia iš dangaus?". Beklūpančiam galva žemyn nusviro ir giliame nusižemini-me jis pradėjo alpti, bet, dvariškių atguldytas į nešiojamą kėdę — lektiką, atsiga-vo. Išgirdęs kunigo žodžius: "Štai Dievo Avinėlis", jis pagyvėjo ir visas nušvites kartojo: "Viešpatie, nesu vertas, kad ateitum..., bet tik tark žodį..." Celebrantas suteikė jam paskutinį kartą Švč. Sakramentą — Vlatiką, tardamas: "Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnas tesergsti tavo sielą amžinajam gyvenimui". Po "Ite missa est", kaip paprastai, karališkasis choras užgiedojo šv. Kazimiero mylimiausią giesmę "Omni die", bet, nebaigus posmelio, kapelionas, pakeldamas ranką, nutraukė džiaugsmingą jo melodiją ir su ašaromis pradėjo "Requiem aeternam — Amžinąjį atilsį duok jam, Viešpatie".

Taip 1484 metais kovo 4-osios ankstyvą rytmetį mirtis nutraukė mūsų tautos Globėjo, karaliaičio Kazimiero Jogailaičio gyvenimo himną, kurį jis Nukryžiuotojo savo Sinjoro Kristaus ir Meilingosios Motinos garbei kūrė 25 metus ir 5 mėnesius: kūrė posmelis po posmelio iš savo karališkojo neturto, skaistybės ir klusnumo poezijos dvasinių lobių. Mirė tame mieste prie Nemuno, kur persišaldęs, beklausydamas lakštingalų giesmių, prieš 50 metų amžinu miego užmigo jo senelis Jogaila, kur po šešerių metų mirė ir jo tėvas, su mylimiausiojo sūnaus mirtimi pradęs viltį įgyvendinti savo dinastinės politikos svajones — suvienyti po Jogailaičių karūna visą centrinę Europą.

Su iškilmingu liūdesiu gedulingoje procesijoje kilniojo karaliaičio skaistūs kūnas buvo atvežtas į Vilnių, kuris jį sutiko su didžiausia meilės pagarbos manifestacija. Visos tos iškilmės, dalyvaujant

žmonių minių minioms, dvasininkų, kunigaikščių ir didikų būriams, gedulo orumu apvainikuotam karaliui ir karalienei, ceremonijoms vadovaujant Vilniaus vyskupui Andriui Želigai, dalyvaujant Krokuvos vyskupui Jonui Žeževskui, — visa tai atrodė lyg ne šermenių, bet karūnacijos iškilmės. Taip 1484 metų kovo mėnesį Lietuva buvo apvainikuota ne vytautine politinės jos šlovės karūna, bet jaunojo Kazimiero šventumo ir nekaltumo ir nekaltumo vainiku, kurio spindėjimas, 500 metų džiuginęs mūsų tautą, neturi užgesti ir mūsų bei ateinančiose kartose.

MŪSŲ ŽINIOS

PARAMA ML-VAI

Apsilankęs ML-vos redakcijoje, inž. Gražvydas Bačelis pasistengė 700 kruzadų auka nors kiek sumažinti savaiteaščio administracijos bėdas. Už ką jam gili padėka.

UŽUOJAUTA IŠ KANADOS

Kun. Stasys Šileika, šv. Kazimiero parapijos klebonas Montrealy, Kanadoj, sekdamas per ML lietuvių gyvenimą Brazilijoj, prašo perduoti savo užuojautą Vinkšnaičiams, Bagdžiams ir Kučinskams.

RIO ATSTOVAI TAUTOS ŠVENTĖJ

Lietuvos Nepriklausomybės minėjimui São Paule iš Rio atvyko Marytė Vyčaitė su seseria Brone ir jos sūnumi Henriku kaip Rio, Petropolio, Duque de Caxias, Realengo, Mesquita ir apylinkių atstovai. Ir oficialaus minėjimo metu p-lė Marytė Vyčaitė kreipėsi į publiką kalbėdama lietuviškai ir portugališkai:

"Labai nuoširdžiai jus sveikinu kaip Rio de Janeiro ir jo apylinkių lietuvių atstovė. Ir jų vardu jus prašau neužmiršti Rio lietuvių, o nors kartas nuo karto mus aplankyti. Lauksime ypač Sanpauliečių talkos Šilinės ir Tautos Šventės proga, kuri numatyta rugsėjo (setembro) 20 dieną. Juk ir mes norim kaip nors atžymėti šiuos Lietuvos Krikščionybės metus".

Savaitei bėgant...

Alt. D. Petrartis

Sakoma, kad žmogus negali mylėti to, ko nepažįsta. Tai be abejo, yra tiesa ir čia jokių aiškinimų nereikia. Bet apie tai užsiminiau, kadangi turime šiam principui labai įdomų praktišką pritaikymą. Ir kaip tik apie jį noriu pasidalinti mintimis.

Labai dažnai guodžiamės, kad mūsų vaikai nerodo didelės meilės lietuviškam darbui. Kalbame, kad net mūsų artimesni draugai mažai ką žino apie Lietuvą. Sakome, kad ir vietinė spauda nedaug ką rašo apie mūsų reikalus.

Visa tai yra tiesa ir mūsų liūdesys turi pagrindo. Tačiau, jeigu aš paklausčiau, kodėl taip yra, atsirastų visokių aiškinimų. Be abejo, dauguma jų pareikštų, kad jie mažai, ar labai mažai ką žino apie mūsų kraštą, beveik nieko nežino apie mūsų istoriją, nepažįsta mūsų sunkumų, imigrantų sunkumų, nežino kokios padėtis mūsų krašte.

O kodėl taip yra? Kodėl net mūsų vaikai ar vaikaičiai mažai pažįsta Lietuvą? Atsakymas labai paprastas: mes čia neturime portugalų kalba tinkamos informacijos. Gal net suklydau, mes beveik neturime jokios informacijos apie Lietuvą, jos istoriją, jos geografiją, kultūrą, literatūrą. Kaip jie gali mylėti, domėtis tokia tauta, apie kurią beveik nieko nežino? Vien tėvų informacijos nepakanka, pagaliau tėvai dažnai neturi tam pasiruošimo. Vaikai galėtų gal domėtis literatūra, kai tėvas yra inžinierius. Tam tėvų informacija gali duoti tik paviršutinišką reikalo pažinimą, bet gilesnės žinios ateis tik per spaudą-literatūrą.

Kalbėti apie kitataučių domėjimąsi mūsų reikalais, tai dar sudėtingesnė problema. Bet galutinai ji surišta su trūkumu informacijos.

Laimei, kad prieš keletą metų buvo pradėta leisti prie "Mūsų Lietuvos" portugalų kalba priedas. Jo dėka kas savaitę, o kartais ir rečiau, skaitytojais, kurie lietuviškai neįkanda, gali rasti trupinėlių žinių vietos kalba. Paskutiniu metu matau, kad pagrindinai reikia dėkoti, šalia redaktorių, rašytojui H. Alves Lošinskui už jo nepailstamą darbą kas savaitę rašant įvairiomis temomis, kurios liečia lietuviškus reikalus. Bet negi vienas rašytojas gali ilgą laiką nešti tokią našta? Argi neturime mūsų tarpe ir daugiau, kurie gali prisidėti? Kartas nuo karto matau įdomių prašvietulių ir džiugu pasidaro, vistiek, atrodo, kad tokių jėgų turime gerokai daugiau, tik nežinau, kodėl jos nepasirodo.

Suprantu, kad rašyti nevisi gali. Nevisi randa temų, kurios būtų įdomios, kiti — turi sunkumų su laiku, medžiagos-šaltinių parinkimu. O kad taip mėgintume rasti, kas gali išversti iš kitų kalbų? Čia nekalbu apie lietuvių kalbos šaltinius. Turime įdomios medžiagos vokiškai, itališkai, prancūziškai, ispaniškai ir angliškai. Kad mūsų žmonės nemokėtų nė vienos tų kalbų sunku tikėti. Versti portugalų kalba — daugumos gimtoji kalba...

Ištiesu, gal tikrai organizacijos ir noro reikalas.

Garantuojau, kad medžiagos tikrai netrūksta visomis minėtomis kalbomis. Būtų įdomu išgirsti pasisakymų ir mėginti praplėsti informacinį darbą apie mūsų istoriją, kultūrą, literatūrą. Toji medžiaga išversta į vietinę kalbą padėtų mums visiems geriau pažinti savo tautą. Kritikuoti, guostis, kad Lietuva mažai pažįstama yra gerai, bet geriau daryti ką nors, kad mūsų kultūra, menas, istorija būtų visų pažįstami.

DR. PAULO ŠLEPETYS

CIRURGIA PLÁSTICA
ESTÉTICA E REPARADORA
LIPOASPIRAÇÃO

Rua Augusta, 2.709 — Conj. 32
Fone: 881-8077 — Hor. 12—18 h.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

ADVOCACIA

E

IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL · Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 · Conj., 2

COMPRAS — VENDAS —

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral · S. André

MŪSŲ ŽINIOS

BENDRUOMENĖS RINKIMAI

Lietuvių Bendruomenės egzistuoja visose kraštuose, kur yra čietuvių kolonijos. Jos priklauso Pasaulio Lietuvių Bendruomenėj. Iš viso jų yra 18 kraštų.

Visi lietuviai ar lietuvių kilmės tautiečiai priklauso lietuvių bendruomenėm. Jos skiriasi nuo kitų organizacijų, nes joms priklaustyti nereikia išrašyti nei mokėti nario mokesčių. Kitaip sakant, joms priklausyti

Kitaip sakant, jos apima visus lietuvius. Dėlto, dabar kaip mūsų kolonijose vyksta rinkimai, Bendruomenės Tarybą, kiekvienas lietuvių kilmės tautietis, nuo 18 metų amžiaus, gali laisvai balsuoti, be jokių kitų formalumų. Rinkimai tęsis iki kovo 8 d. ir galima balsuoti įdedant balsus užklijuotam voke į urną, kuri randasi "Mūsų Lietuvos" redakcijoje ar pasiunčiant pastu

Išrinkti Tarybos nariai sudarys ateinančiai kadencijai Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdybą.

Ateinančiais 1988 metais įvyks Toronte Pasaulio Lietuvių Seimas. Be kitų tikslų, Seimas turės išrinkti naują Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybą, kurios dabartinis pirmininkas yra Vytautas Kamantas. Ją reikia suvažiavę iš viso pasaulio bendruomenių atstovai. Brazilija turės iš viso 7 atstovus su teise dalyvauti Seime ir rinkti PLB valdybą naujai kadencijai, bei svarstyti lietuvišką veikimą išėivijoje.

Tenka dar priminti, kad Brazilijos Lietuvių Bendruomenėi kriklauso Lituaniškos dalis. Tas reikškia, kad išrinktai valdybai teks rūpintis šios Lituaniškos dalies išlaikymu ir administracija. Dėl to šie rinkimai yra taip svarbūs.

Sulig Lietuvių Kartos nutarimu, lietuviai moka solidarumo mokesčių, paremti bendruomenės veiklai. Bet šis mokeskis nėra privalomas. Visi Brazilijos lietuviai, kurie sumoka solidarumo mokesčių, turi teisę gauti "Pasaulio Lietuvių", gražiai iliustruota žiurnala, kuris skelbis lietuvių veikimą visam pasauliui.

Taigi, tautietai, jei dar nebalsavai, pasikubink atlikti šią lietuvišką pareigą. Balsuok už Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos kandidatus. JT

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ

CURSO
AUDIOVISUAL
 DO IDIOMA LITUANO
 POR CORRESPONDENCIA
 Informações: tel.273-338

Šio "ML" numerio
GARBĖS LEIDĖJA
 OLGA VASILIAUSKAITĖ PENEDO MARCOS
 mamos ONOS VASILIAUSKIENĖS mirties metinių
 proga (kovo 1 d.).
 Širdingai dėkojame mūsų spaudos rėmėjai už auką,
 meldžiamės už a.a. Oną ir širdingai sveikiname Olgą su
 visa šeima.
 Administracija

PRANEŠIMAS

Kovo mėn. 14 d. 10 val pradėsios lietuvių kalbos pamoka Vila Zelinoje.

Prašoma susirinkti visus mokinius, kurie pernai lankė pamokas, o taip pat ir visus tuos, kurie nori šiais metais pradėti lietuvių kalbos kursą. Mokiniai bus suskirstyti į kelias grupes.

Tėvai, paraginkite savo vaikus, o jaunuoliai savo draugus, kad mokytusi senelių kalbos.

Kviečiamos tapti pat susirinkti ir visos mokytojos, kurios šiemet pasižadėjo dirbti Lietuviškoje mokykloje.

B. Liet. Bendruomenė

KUN. P. URBAITIS KELIAUJA

Vasario 24 kun. Petras Urbaitis išsileido ilgesnei kelionei – žemės ir oro keliais. Per Brasilia, Manaus, Boa Vista planuoja pasiekti Venezuelą; iš ten vyks į JAV-bes ir Kanadą.

Kun. Urbaitis vyksta su ryžtu garsinti tarp lietuvių ir kitataučių Petrą Perkumą jo mirties 50-mečio proga ir palaikyti gyvesnius santykius su buvusiais lietuvių saleziečių auklėtiniais, kas taip pat įeina į saleziečių apaštalavimo programą.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Pirmadienį, 23 vasario, namuose mirė Marija Karsokiene. Daug metų ji gyveno Casa Verde. 7-tos dienos mišios buvo N.S. das Dores bažnyčioje kovo 1 d.

Vladzé Penkauskaite CHAROUX mirė vasario 28 d., šeštadienį. Buvo pašarvota Araça ir iš ten palaidota Lapos kapinėse. 7-tos dienos mišios buv sekmadienį, kovo 8 d., 16 val. šv. Stepono bažnyčioje, Vila Anastazijo.

Po ilgos ligos. são Cristovao ligoninėje mirė ANELĖ BAUŽIENĖ. 7-tos dienos mišios bus pirmadienį, kovo 9 d. 20 val. V. Zelinos bažnyčioje.

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA, TAI IŠRAŠYTI ČEKJ, Francesco Gavėnas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

SKAITYK IR PLATINK
 "MŪSŲ LIETUVA"

SEKMADIENI, KOVO 8 DIENA ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ TAUTOS GLOBĖJO ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ

Programa

- 16 val. LIETUVIŠKOS PAMALDOS.
- Procesija su Šventojo statula ir relikvija
- giedotinės MIŠIOS
- minėjimas Jubiliejaus dvasioje
- suneštinės vaisės

KOVO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime sėkmės

- 01/03 – Casimiro Paukštys
- 02/03 – Dorival Martins Pineiro Jr.
- 04/03 – Halina Mošinskis
- 05/03 – Vytalius Kupstas
- 07/03 – Francisca Garsko
- 08/03 – Jorge Prokopas
- 11/03 – Graziela Šiaulys
- 13/03 – Hercules Cilišauskas
- 15/03 – José Tadeu Roquete Machado
- 16/03 – Cristina G. Valavičius Czarliski
- 17/03 – Ana Butkevičius
- 18/03 – Aldona M. Valavičius
- 20/03 – Elena Greičius Augustaitis
- 20/03 – Anele Baužys
- 21/03 – Fernando Tijūnelis
- 21/03 – Alfonso Augusto Pinto Jr.
- 22/03 – Paulo Mekšėnas
- 24/03 – Vladas Zukas
- 24/03 – Albina Mickevičius

Sąjungos-Aliança
 Valdyba

VEIKLOS KALENDORIUS

Kovo mėnuo:

- 8. Išorinė šv. Kazimiero šventė šv. Kazimiero p-joj su pamaldom, minėjimu ir suneštinėm vaisėm, pradėdant 16 val
- 19. Juozapinės;
- 29. Paskutinis mėnesio sekmadienis Jubiliejinių metų programa šv. Kazimiero parapijoje 16 val.

I E Š K O M A

moteris ligoniui prižiūrėti.
 Duodamas butas ir atlyginimas.
 Skambinti: 61.81.50